

PAPA FRANJO I GODINA POSVEĆENOG ŽIVOTA

fra Dujo Jukić

Papa Franjo stajalište o posvećenom životu iznio je u svom pismu prigodom proglašenja godine posvećenog života. Pismo je napisano u prigodi pedesete obljetnice dogmatske konstitucije Lumen gentium i dekreta Perfectae caritatis. Drugi vatikanski koncil bio je dar Duha Svetoga za čitavu Crkvu. Zahvaljujući Koncilu, posvećeni je život počeo ostvarivati svoju obnovu. Započela je 30. studenoga 2014. na prvu nedjelju došašća, a završit će 2. veljače 2016. na blagdan Isusova prikazanja u Hramu. Godina posvećenog života obvezuje čitavu Crkvu.

U navedenom pismu Papa se najprije obraća redovnicima. Traži od njih da osobito u ovoj godini ozbiljno razmišljaju o svom pozivu. Oni su pozvani da iz bližega slijede stope našega Gospodina. Poziva redovnike da se vrate na svoje izvore. Bog je najprije snagom Duha pozvao utemeljitelje da nasljeđuju Krista živeći evanđelje te da čitaju znakove vremena i tako odgovore na potrebe Crkve. Potrebno je gledati u prošlost, ali i u budućnost. Budućnost treba stvarati u suradnji s Duhom. S velikom ljubavlju moramo živjeti sadašnjost. Sjećanje na našu prošlost potiče nas da oslušujemo ono što Duh Sveti danas govori Crkvi. Svaki je

oblik posvećenog života plod poziva Duha na nasljedovanje Krista. Utemeljiteljima je evanđelje bilo apsolutno pravilo, a ostala pravila proizlazila su iz evanđelja. Njihov je ideal bio Krist. Prionuli su uz njega čitavim bićem, živjeli su za njega. Papi su poznate i sve poteškoće s kojima se suočava posvećeni život: opadanje zvanjâ i starenje zajednica, ekonomski problemi, izazovi internacionalizacije i globalizacije, zamke relativizma, marginalizacija i društvena beznačajnost. U tim nesigurnostima života, ostvaruje se nada. Treba se samo prepustiti Bogu. U tim trenucima ne smijemo slušati „zloguke“ proroke koji naviještaju svršetak ili besmisao posvećenog života u Crkvi. Treba se zaodjenuti Isusom Kristom, zaogrnuti oružjem svjetlosti, ostati budan i bdjeti.

Papa poziva redovnike da iskuse i pokažu kako je Bog sposoban ispuniti njihovo srce u okrilju zajednice. Istinsko bratstvo življeno u našim zajednicama daje redovnicima radost da se potpuno predaju služenju u Crkvi. Ostvaruje ih kao osobe i daje im životnu puninu.

Zajedništvo se ostvaruje prije svega u zajednicama. Zato su kritike, ogovaranja, zavisti i ljubomore stavovi koji ne bi smjeli biti u redovničkim kućama. Svjestan je da redovnici doživljavaju teškoće, noći duha, razočaranja, bolesti i opadanje snaga

zbog starenja. U tim iskušenjima treba pronaći savršenu radost. U kušnjama treba prepoznati Kristovo lice i iskusiti radost. Tako postajemo slični njemu koji se nije sustezao podnijeti križ. Sveti Pavao piše: „Kad sam slab, onda sam jak“ (2 Kor 12,10). Proroštvo je obilježje posvećenog života. Redovnici i redovnice, kao i sve druge posvećene osobe, slijede Gospodina na proročki način. Ponekad, kao što se dogodilo Iliji i Joni, možemo doći u napast da pobjegnemo, da izbjegavamo zadaću proroka jer je previše zahtjevna ili smo

umorni i razočarani rezultatima. Treba imati na umu u tim trenucima pouzdanje u Boga, jer prorok nikada nije sam.

Čitati znakove vremena

Crkva ne raste kroz prozelitizam, već 'privlačnošću'. Posvećeni život neće procvasti ako organiziramo lijepe kampanje za promicanje zvanja, već ako mladi u susretu s nama osjete privlačnost za duhovno zvanje. Redovnički je život taj koji mora govoriti. To je život koji zrači radošću i ljepotom življenja evanđelja.

Papa očekuje od redovnika i od svih članova Crkve da izađu iz samih sebe i pođu na egzistencijalne periferije gdje se nalaze osobe koje su izgubile nadu, obitelji u teškoćama, napuštena djeca, mladi kojima je oduzeta budućnost, bolesnici i starije napuštene osobe. Nije dovoljno samo čitati i razmatrati evanđelje. Isus od nas traži da ga provodimo u djelo. Redovnici trebaju probuditi svijet.

Mladi redovnici, koji žive u krilu svojih ustanova te odsijevaju svježinom i velikodušnošću, pružaju zajednici veliki doprinos. U njima se nalazi budućnost redovničkih ustanova. Oni će ubrzo biti pozvani preuzeti vodeću ulogu u animaciji, izgradnji, služenju i misiji. Mladi će se moći u bratskom zajedništvu sa starijima obogatiti njihovim iskustvom i mudročću. Starijima će tako dozvati u svijest ideale što su ih upoznali na početku svog redovničkog života. Pružiti im polet i svježinu za novi način življenja, svjedočenja i naviještanja evanđelja. Svi oblici posvećenog života trebaju se propitkivati o tome što od njih traži Bog i današnji svijet. Papa poziva samostane kontemplativnog usmjerenja da dogovore međusobne susrete, da se povežu i razmjene iskustava o molitvenom životu. Neka redovnici promišljaju o životu u zajedništvu s Crkvom, kako podupirati progone kršćane i kako prihvaćati i pratiti one koji teže intenzivnijem duhovnom životu.

Papa se obraća cijelom kršćanskom narodu da postane sve više svjestan dara koji predstavlja prisutnost tolikih posvećenih osoba. Poziva sve kršćanske zajednice da u ovoj godini iznad svega zahvaljuju Gospodinu. Vjernici laici s redovnicima dijele ideale, duh, poslanje. Oko svake redovničke zajednice postoji karizmatika obitelj, koja okuplja Kristove vjernike laike. Oni se osjećaju pozvanima da u svojem laičkom staležu pripadaju istoj karizmatičkoj

stvarnosti. Papa se također obraća posvećenim osobama, članovima bratstava i zajednica koje pripadaju Crkvama koje nisu u zajedništvu s katoličkom Crkvom. Monaštvo je baština nepodijeljene Crkve. Veoma je živo u pravoslavnim Crkvama i u Katoličkoj crkvi. Prisutno je i u svim velikim religijama. Poziva i da se nastavi međusobni dijalog između monaških zajednica Katoličke crkve i velikih religijskih tradicija. Na kraju se na poseban način obraća biskupima. Posvećeni život jest dar Crkvi, rađa se u Crkvi, raste u Crkvi, sav je usmjeren na Crkvu. Jedino u pozornosti na potrebe svijeta i u poučljivosti poticajima Duha, ova će se godina posvećenog života pretvoriti u istinski „kairòs“. Godinu posvećenog života papa povjerava Mariji, Djevici slušanja i kontemplacije, prvoj učenici svoga ljubljena Sina.

REDOVNIČKI BAND AID

Papa Franjo 29. studenog 2013. godine u Sinodalnoj dvorani u Vatikanu, na završetku susreta s višim redovničkim poglavarima i poglavaricama, najavio je da će 2015. godina biti proglašena Godinom posvećenog života. Prema odluci pape Franje, Godina posvećenog života započela je u nedjelju, 30. studenoga 2014., a završava 2. veljače 2016. U Apostolskom pismu Svetog Oca Franje svim posvećenim osobama istaknuto je da nam Godina posvećenog života postavlja pitanje o vjernosti misiji koja nam je povjerena. Traži od svih nas da se zapitamo odgovaraju li naše službe, naša djela, naše prisutnosti onome što je Duh Sveti tražio od naših utemeljitelja. Postoji li nešto što moramo mijenjati? Imamo li istu veliku ljubav prema našem narodu, jesmo li mu blizu do te mjere da dijelimo njegove radosti i boli? Papa nas poziva da budemo muškarci i žene zajedništva: „Ođvažite se da budete prisutni ondje gdje postoje razlike i napetosti, i budite vidljivi znak prisutnosti Duha Svetoga koji ulijeva u srca veliku ljubav da svi budemo jedno (usp. Iv 17, 21). Povjeravam Mariji, djevici slušanja i kontemplacije, prvoj učenici svoga ljubljena Sina, ovu Godinu posvećenog života. U nju, ljubljenu Očevu kćer, urešenu svim darovima milosti, gledamo kao u nenadmašni uzor onog nasljedovanja u ljubavi prema Bogu i u služenju bližnjemu.“ Tijekom konferencije pročelnik Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života kardinal João de Braz naglasio je kako u Godini posvećenog života treba prepoznati i ispovijedati slabosti koje prate

fra Frano Bosnić i fra Toni Šimunović

posvećeni život, no također „viknuti“ svijetu, i to snažno i radosno, o svetosti i životnosti koje su prisutne u njemu.